

ВІЛЬБОА**Костянтин Петрович**

(1817 – 1881)

Російський композитор. Ще в ранньому юнацтві виявив музичні здібності; виховуючись в одному з Санкт-Петербурзьких кадетських корпусів, був регентом хору. 1853-1854 керував хором та бальним оркестром лейб-гвардії Павловського полку. Але брак грошей змушував Вільбоа присвячувати свій час службі. То ж композитор не отримав достатньої теоретичної підготовки, не розвинув свого таланту, а відтак, зупинився на рівні дилетанта.

З 2-ї половини 60-х рр.. жив у Харкові, де організував безкоштовну музичну школу «для дітей всіх станів», читав лекції з історії та теорії музики в університеті, був диригентом оперного театру та приватного оркестру. З 1867 служив у Варшаві. Був знайомий з **Глінк**

ою**Даргомижським**

, критиком Григор'євим. Перу Вільбоа належать клавіраусцуг двох опер Глінки та перекладена для фортепіано в 4 руки його "Камаринська".

Створив опери "Тарас Бульба", "Циганка" (не були поставлені) та "Наташа, або Волзькі розбійники" на лібрето Куликова. Її поставили спершу в Москві (1861 р.), а потім і в Петербурзі, під особистим керуванням автора. Та більший успіх мали його невеликі вокальні твори, як, наприклад, відомий дует "Моряки" («нелюдимо наше море», слова Н.М. Язикова), чи пісня "Думка" (на слова Т. Г. Шевченка). Серед інших творів: "На повітряному океані" (сл. М. Ю. Лермонтова), музика до драми "Псковитянка" Мея (1864, Олександрійський театр, Петербург). Цінність становлять і його обробки народних пісень – збірка "Російські народні пісні" [100], під ред. Григор'єва (1860, 2-е вид. 1894),

"Російські романси та народні пісні" (1874, 2-е вид. 1889), перекладення пісень для різних інструментів ("150 російських народних пісень") та інші.